

той на своя-та уединена стражарница, и блѣжилъ е звѣзды-тѣ, кои-то изгрѣвали, като са издигали тихо надъ источныя горизонтъ. Блѣдна-та зора наставала, и слънце-то изливало потокъ свѣтина; звѣзды-тѣ блѣднѣли и исчезвали, и наблюдатели не оставялъ своя-та стражарница до слѣдующа-та сутрина. Най-послѣ неговы-тѣ надѣжды са изпълняватъ. Щомъ прѣбди да са издигне слънце-то надъ горизонта, на розовыя Истокъ, озаренныя отъ наступающыя день, астронома заблѣжилъ чиста-та бѣло-сребърна заря на своя-та отколѣ изгубена страница. Тя задминала слънце-то; изгрѣла на Истокъ: първа-та планета была открита!

Съ какво ли нетърпеніе и любопытство зараданныя наблюдатель е изглѣдвалъ движенія-та на своя-та странствующа звѣзда. Това е было нова задача за размышленіе, за наблюденіе, за изслѣданіе. Да ли и тѣзи първа планета ще извърви около-врѣсть небе-то както слънце-то и мѣсяца? Да ли вынагы ще са движе по сѣщо-то направленіе? Да ли и нейный пхть лѣжи между тѣзи купове звѣзды, между кои-то слънце-то и мѣсяца извършватъ свое-то теченіе? Насърденъ отъ прѣминалы-тѣ успѣхы, той весело захваща да издирва тѣзи въпросы. За нѣколко врѣме планета-та продължава да са отдаелачава отъ слънце-то, като го остави все по-далеч и по-далеч отъ подыра си; но послѣ тя наченва да върви по-полегка, най-послѣ съвършено са спира, и зачуденныя наблюдатель може да мысли, че негова-та скитница пакъ станала неподвижна. Но той са измамилъ; нѣколко послѣдователны наблюденія разсѣватъ тѣзи мысли. Не-първо полегка, слѣдъ малко по-бърже, планета-та пакъ захваща да са приближава къмъ слънце-то, като са движе назадъ въ по-прѣдшныя си пхть, до като най-послѣ свѣтина-та ѳ са едвамъ вижда на Истокъ сутрина рано, въ зора. Тя пакъ исчезва на врѣме въ слънчовы-тѣ зари, и послѣ, противно на всички прѣдшествовавши явленія този родъ, нейна-та чиста, сребърна и блѣскава заря, припослѣдующе-то си появленіе свѣти вече прѣдъ залѣзваніе-то на слънце-то. Тя сега отетъжива отъ слънце-то, въ всеки слѣдующъ вечеръ като увеличава растояніе-то си отъ него, до като пакъ достигне до една точка, задъ коя-то никога не прѣминува; тука тя са спира, стої день или два, тогасъ захваща пакъ да са спуща къмъ слънце-то. Колко ли чюдны и необьяснимы трѣба да сѣ са показали въ онѣзи първобытны врѣмена, движенія-та на тѣзи скитница звѣзда, коя-то са е колебала ту назадъ ту напрѣдъ, като неприетъжала прѣдписанны-тѣ ней прѣдѣлы, и вынагы отъ близо придружавала слънце-то! Тамъ, дѣто слънце-то потъвало на почивка, тамъ и вѣрна-та планета потъвала, и дѣто слънце-то изгрѣвало въ сѣщо-то мѣсто са показвала и скитница-та звѣзда. Число-то на дни-тѣ, кои-то са изминували отъ едно-то неподвижно положеніе на тѣзи звѣзда на Истокъ, прѣдъ изгрѣваніе-то на слънце-то, до друго-то таквози положеніе на Западъ, прѣдъ залѣзваніе-то му, было точно заблѣжено, и по този начинъ періода отъ 224 дни отъ едно стояніе до друге, станалъ извѣстенъ.

Открытіе-то на една планета проправило пхть къмъ бързо-то открытіе на много други. Ако можемъ да сѣдимъ по блѣсъка имъ за порядъкъ-тъ на тѣхно-то открытіе, то Юпитеръ е былъ странствователь, открытъ между звѣзды-тѣ. Слѣдъ него сѣ са открыли Марсъ и Сатурнъ, и слѣдъ